

Բ Լ Բ Ո Ւ Լ

Բաղի բլբուլ, շաղի բլբուլ,
 Ինձ պէ՛տ խոցուած, սիրահար,
 Բաղի միջին, շաղի միջին
 Երգ ես կանչում անդադար,

Երգէ՛, բլբուլ, վերի բլբուլ,
 Վարդդ գուցէ քեզ խղնայ.
 Երգէ վերով, ծով արցունքով,
 Վարդիդ սիրքը թող գղջայ...

Թող ձօնեմ իմ սրտի ծաղկունքից նորաբոյս
 Իմ ձեռքով պատրաստած մի փնջիկ-վարդ շուշան,
 Թող ձօնեմ սեղանիդ—պաշտելի՛ մասաղ կոյս,
 Սրբութեան վեհ սիպար, դիցունի երկնաւթան:

Թող այնտեղ, սրբազան տաճարում քո խորունկ
 Այդ փնջիկ յաւիտեան չթօցնի, թառամի.
 Աւելի բուրաւէ, քան հալուէ եւ կնդրուկ
 Կը խնկէ քեզ, ո՛վ կոյս, պաշտաման արժանի:

ՅԱՐՈՒԹԻՒՆ ՊԵՏՐՈՍԵԱՆ